

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas I. Ab anno Christi 1000. ad 1010.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

SÆCULUM
UNDECIMUM,
Continens res in Ecclesia
memorabiles, quæ contigerunt
ab anno 1000, ad annum Christi

1100.

DECAS I.

✻ *Ab anno Christi 1000. ad 1010.* ✻

✻ (1001.) ✻

Anta fuit Sæculi hujus
iniquitas, & morum cor-
ruptela, ut ferreum Sæ-
culum ab Historicis ap-
pellari meruerit prop-
ter perditissimos mores
Christianorum; Unde etiam pessimè
sibi conscii mortales, plerique nonnul-
lorum pseudo-Prophetarum mendacio
fidem dederunt, asserentium, quòd an-
nus primus supra millesimum à Christo

A

nato

Ab anno 1000. ad 1100.

nato, quando Annunciatio Dominica in Parasceven incideret, Anti-Christum palam ostensurus, & universali ruinâ mundum everfurus esset. Et hoc quidem exigebant corruptissimi mores; verum metus vanus fuit. Non tamen inde orbis terrarum emendatus, sed peior effectus est: deficiebat enim Episcoporum religiositas, marcescebat regularis Abbatum districtio, monasterialis disciplinæ vigor tepescebat, ac per illorum exempla cætera plebs mandata Dei infrunitâ quâdam licentiâ prævariabatur. Nihilominus hoc tam deserto tempore fructifera germina sanctitatis non defuerunt, quorum bona opera ad conciliandam Dei misericordiam valuerunt.

Otto Imperator Romam pergit, & Johannam viduam Crescentii, à se necati, in uxorem, vel ut alii volunt, in concubinam assumit, dehortante eum ab infami hoc facinore Heriberto Archi-Episcopo Coloniensi, & S. Romualdo insuper de deserendo sæculo, & vitâ religiosâ amplectendâ (ad cujus susceptionem se voto obstrinxerat) ferio & minaciter admonente. Sprevit & hujus monita, & illius consilia Cæsar, sed mox pœnas meritas luit; nam & Romani Duce quodam Gregorio in eum conspirant, & eodem tempore, quo hos Romæ punit,

punit, complures Principes adversus eum
in Germaniâ rebellant.

Obiit hoc anno Hugo Marchio Etruriæ
& Dux Urbis (præcipuus hic erat Magi-
stratus) vir pius & liberalis, & omnibus
virtutibus exornatus; qui puer, matrem
Villani Marchionis Bonifacii filiam exemit
suspicionem adulterii: cum enim Ulbertus
pater ejus indignationem primi Ottonis
incurrisset, ac deinde conjugem (quam gra-
vidam nesciebat) relictâ, in Pannoniam
profugus exulâisset, post longum verò tem-
pus resumptus in gratiam rediisset, con-
jugem cum grandiuscula prole reperiens,
negavit se ejus esse parentem, quousque
re diutiùs ventilatâ, sic inter eos conven-
tum est, ut puer in medio multorum Pro-
cerum constitueretur, inter quos & pater,
quem nunquam ipse viderat, nullâ à cæ-
teris varietate distinctus sederet; & tunc si
patrem blandiens puer adiret, ab omni su-
spicione matrem purgaret: quod & con-
tigit: omissis enim omnibus ad patrem
accurrit, eumque blandimentis & osculis
ita suaviatus est, ut omnium judicio hic fi-
liolus & ille genitor agnosceretur.

✽(1002.)✽ Otto III, Imperator obiit:
causam mortis fuisse ferunt, quòd ejus spe
frustrata Crescentii quondam uxor, quæ

ex amatoriis pollicitationibus Imperatorias nuptias conceperat, ultionis stimulis agitata chirothecas veneno illitas ei, quasi pignus amoris dederit, quibus ille usus, morbo lethali confectus, in eoque stemma Ottonum regnantium penitus extinctum est, Deo ulciscente delicta, quæ in Sedem Apostolicam perpetrârunt, pro arbitrio Pontifices amovendo & surrogando.

Henricus Bavarix Dux Ottoni successit in Regnum Germanix, & postea in Imperium, educatus à S. Wolffgango Episcopo Ratisponensi, & inauguratus à Wiligiso Archi-Episcopo Moguntinensi.

S. Stephanus primus Rex Hungariæ ductâ ejusdem Henrici sorore Gisela, sive Gislâ, sapientissimâ Reginâ, totum se amplificando cultui divino impendit: cujus vicissim res & regnum Deus curavit, datâ illi nobili victoriâ contra avunculum Gyulam Transylvaniæ Principem, quem Fidei Christianæ infestum bello vicit ac subegit, eumque cum Transylvanis ad fidem pertraxit: Bulgaros quoque Hungariam invadentes Dei ope superavit.

Hoc anno Normanni primò in Italia enituerunt. Horum enim 40. Nobiles ex Hierosolymitanâ peregrinatione redeuntes Salernum appulerunt, quam urbem Sa-

race-

raceni obsidebant : hi enim arma petentes à Guaimario urbis Principe, & equos, hisque instructi in Arabas irruerunt, magnâque clade affecerunt, multis interemptis, & cæteris in fugam averfis: cumque à Principe multis oblatis muneribus retinerentur, neutrum admittere, Deo & Religioni pugnare contenti; exinde ad suos reversi ostendere quid gens illa in suos ac Christi hostes possit.

✽(1003.)✽ Sylvester II. Papa moritur, cui subrogatur Joannes XVI. ab aliis numeratus XVII., & huic post menses quinque & aliquot dies Joannes XVII. ab aliis XIX. quam diversitatem numerandi intrusi pseudo-Pontifices effecerunt.

Multæ Ecclesiæ passim per orbem Christianum exstruuntur.

✽(1004.)✽ Celebrantur varia Concilia provincialia tum in Italiâ tum Galliâ, quæ Robertus Rex Francorum ardente zelo promovet, & Conventus Ecclesiasticos præsentia suâ plurimum exornat, tam reverens erga Episcopos, ut cum videret aliquando Lambertum Ligonensem Episcopum carnis mole prægravatum absque suppedaneo dependulis pedibus molestius in Synodo Episcoporum sedere, protinus ille suppedaneum quærens, illud suis

manibus supposuerit. Sed quos humili obsequio venerabatur, eisdem zelo Fidei Catholicæ, ubi necesse erat, redarguere non prætermisit. Aculeum reprehensionis sensit Leuthericus Senonensis Archiepiscopus, qui dum in porrectione hostiæ ad illa verba à Sacerdotibus proferri solita: *Corpus Domini nostri Jesu Christi sit tibi salus animæ & corporis*, polluto ore temerariè adderet: *Si dignus es, accipe*. Cùm tamen nullus sit, qui dignus habeatur; à pio Rege correptus, & tanquam seminator ac propagator Sacramentarium hæresis, quæ hoc anno emergere cœpit, repressus conticuit. Realem enim præsentiam in Sacramento Eucharistiæ Leuthericus contra communem Ecclesiæ sensum in dubium revocare cœperat. Berengarius quoq; tunc adhuc adolescens eandem juvenili temeritate impugnare ausus, quantumcunq; Fulbertus Carnotensis (quo Magistro tunc Berengarius utebatur) dehortaretur, ne in disputationibus Fidei Catholicæ limites transiliret.

✠(1005.)✠ Henricus Rex Germaniæ venit in Italiam, atq; Harduinum, qui sibi titulum Regis Longobardorum arrogarat, debellat. Ticini autem, quam victor ingressus est, sæva coorta est seditio cives
inter

inter & milites, quæ in ipsum Henricum, sedundavit, qui in ipso suo palatio obfesus est. Verum rudes cum exercitatis dimicantes victi sunt, & urbs cædibus incendiisque deformata, frustra repugnantibus Henrico Rege, &, qui ei erat a consiliis, S. Heriberto Archi-Episcopo Coloniensi. Posthæc Papiæ ab Archi-Episcopo Mediolanensi in Regem Italiæ coronatus, & inde reversus tumultuantes in Germaniâ Principes, ac Boleslaum Ducem Poloniæ sibi infestum devicit, & in ordinem redegit.

✱(1006.)✱ Fuit hoc anno tanta famis ac pestis simul grassantis per totum orbem sævities, ut sepeliendis mortuis vix vivi pares sibi viderentur, & lassitudine ac tædio sepeliendi vivos adhuc spiritum ægrè trahentes cum mortuis pariter humarent. Eluxit etiam in pauperes eximia charitas Odilonis Cluniacensis Abbatis, non jam libera amplius, sed necessaria, nec ex liberalitate tantum, sed ex justitiâ propter acerbissimam famem ubique locorum furentem.

Bamberga civitas Henrico charissima facta est Episcopalis: quam sedem ipse Rex ex propriis magnificentissimè dotavit, & propter conditorem facta est deinceps toti Ecclesiæ venerabilis.

✠(1007.)✠ S. Wolffgangus Ratisponensis Episcopus jam vitâ functus Henrico in somnis apparens iussit, ut legeret in pariete characteres descriptos, in quibus exaratos videns has voculas: *Post sex* iis mortem sibi prænunciatam existimans, multis precibus per sex dies, sex hebdomadas, totidemque menses ad eam frustra se paravit, & post sex demum annos intellexit, non mortem, sed Imperium gloriosè sibi prænunciatum esse.

Fulbertus vir doctissimus, & omnium votis expetitus creatur Episcopus Carnotensis, ex Monacho S. Petri Carnotensis Præsul fuit incomparabilis, cui Deus Prophetiæ spiritum infudit, unde etiam factus est plurimum Episcoporum & Regum Doctor & Magister: ipsius enim dehortatione multi Principes Ecclesiæ bonis saginati rapta restituerunt, & Fulco Comes Andegavensis pœnitentiam egit, repetitâ ad loca sancta peregrinatione tertiâ vice. Sic ut Fulberto jure muralis corona debeatur, qui hoc sæculo primus superavit muros Babylonæ civitatis, cujus Principes tyrannicâ violentiâ jura Ecclesiastica occuparant.

✠(1008.)✠ S. Bruno Episcopus in Prussia, & S. Bonifacius Ottonis Imperatoris

Ab anno 1000. ad 1100.

toris Propinquus, miraculis magnis illustris, in Russia Martyrio coronatur. Adspirans ad similem coronam S. Romualdus in Hungariam ac alia loca Infidelium pergere statuit; sed cum progrediretur morbo detentus, cum consisteret eodem levatus, sic ad suam eremum regredi coactus est. Ex ejus tamen fociis quidam ultra pergentes flagellis cæsi atque venditi, sanguine suo atque libertate Dei gloriam & proximorum salutem promoverunt.

✽(1009.)✽ Joannes XVII. seu XIX. Papa moritur, quo sedente Ecclesia Constantinopolitana cum Romanâ reconciliata & à Sergio Patriarcha Joannis nomen in Diptycha relatum est. Eidem suffectus est Petrus Episcopus Albanensis dictus Sergius IV.

Judæi Aurelianenses in Franciâ miserunt quendam habitu peregrini cum litteris baculo inclusis ad Ammiritanum Babylonix Principem, monentes eum, nisi subverteret Sepulchrum Christi Hierosolymis, ejus Regnum à Christianis brevi excindendum. Quod illicò ex parte præstitit, everfâ etiam S. Georgii ecclesiâ, quòd in eam ingressi Saraceni cæcitate percuterentur. Hæc malitia Judæorum, cum in Occidentem perlata esset, Judæi communi

A 5

COM-

